

maal paa dette Stykke af Finantsloven, med Hensyn til hvilke jeg ønsker at gjøre nogle Bemærkninger. I det første af disse Spørgsmaal taler jeg ikke paa Andres Vegne end paa mine egne Vegne og for det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Bosjen), som ikke er tilstede, idet vi ikke have været med til det Forslag, der er stillet med Hensyn til Broen over Sebbesund. Sagen forholder sig nemlig efter min Opfattelse saaledes, at denne Bro over Sebbesund er af temmelig væsentlig Betydning ikke blot for Nibe Kommune men ogsaa for hele Egnen, idet der derved spares en ikke ubetydelig Belængde for de forskjellige Kommuner. Paa den anden Side maa jeg indrømme Nødvigheden af de Betragtninger, der ere fremsatte af den ærede Ordfører, at den Maade at holde Broen i Gang paa eller anlægge den paa og sørge for, at den kan forrente sig og bære sig, som er stillet i Udigt, nemlig ved Hjælp af Bropengene, ikke er heldig, og det har ogsaa været med en Del Betænkkelighed, at vi have taget den Stilling, som vi indtage i denne Sag. Jeg tror imidlertid, at Sagen stiller sig saaledes, og efter de Oplysninger, jeg har faaet, er det temmelig sikkert, at der ikke er nogen Sandsynlighed for, at Broen vil komme istand, naar man vedtager den Bestemmelse, som er foreslaaet af Flertallet; jeg tror, at det vil medføre, at Broen ikke kommer istand. Det kan være, jeg tager feil, men jeg tror det ikke, og da have vi maattet overveie, hvad der var det Bedste i dette Tilfælde, enten at gjøre et Skridt, som forhindrede Egnen i at faae denne Bro, eller at gjøre det Skridt, som ganske vist var mindre principrigtigt, men som jo dog er flet flere Steder i Landet. Efter den Stilling, som Udvalgets store Flertal har taget i denne Sag, tror jeg ikke, der er megen Tvivl om, at det Forslag, der er stillet af Flertallet, vil gaa igjennem, altsaa at Bestemmelsen om Bropengene bortfalder, og jeg vil egentlig heller ikke beklage mig derover. Jeg har ikke deltaget i Forslaget og ikke foretaget noget positivt Skridt, hvorved jeg siden kunde sige mig selv, at jeg havde medvirket til at forhindre, at Broen kom igang; men paa den anden Side, hvis det sker, lægger jeg ikke saa overdreven Bøgt derpaa. Jeg vil da forbeholde mig mellem 2den og 3die Behandling at tage under Overveie, om man ikke paa anden Maade kunde komme vedkommende Egn til Hjælp og maafee gjennem Finantsudvalget bringe Forslag frem i saa Henseende. Jeg siger dette kun til Motivering af min Stilling. — Det andet Spørgsmaal, jeg skal omtale med et Par Ord, er Spørgsmaalet om Lærernes Lønning. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at der med Hensyn til Udbetragingsforslaget angaaende det næstsidste Punktum i Bestemmelsen om Lønningsstillag til Lærerne var nogen Forskjel mellem Udvalgets Flertal, det vil sige, de to andre Mindretal af

Udvalget og os, idet de to andre Mindretal have været af den Formening, at man, for at forhindre de firkte Ulemper, der ville opstaa som Følge af Kultusministerens Foranstaltning paa dette Omraade, hellere maatte gaa til at lade dette Punktum gaa ud, hvorimod vi have ment, at denne Fremgangsmaade var noget for stærk. Nu skal jeg indrømme den ærede Ordfører for de to andre Mindretal, at nogen fuldstændig Sikkerhed for ikke at gribe lidt feil, er det meget vanskeligt her at have, thi Grændsen er ikke let at drage. Det kan ikke negtes, at, selv forinden den 1ste Januar 1878 kan der være givet Tillæg, som maaste ikke være frivillige. En bestemt Datum lader sig med Vanskelighed sætte, ialtfald kan den ikke paavises; men jeg tror ikke, man griber feil ved at sætte denne Datum. Jeg tror, at man i de store Træk vil kunne sige, at det er rigtigt, at, hvad der er givet før den Tid, har været frivilligt, og hvad der er givet efter den Tid, har ikke været det, idet de Cirkulærer, som ere udgaaede i saa Henseende fra Ministeriet, neppe ere traadte i Kraft før den Tid. Naar man nu gaar ud fra, at denne Grændse er nogenlunde rigtig, og det er ikke bestridt fra nogen Side, forekommer det os, at man handler ubillig mod de Kommuner, som tidligere have givet frivillige Bidrag til deres Lærere. Disse Kommuner har man dengang givet denne Begunstigelse, fordi man ikke vilde gjøre Noget, som kunde tage Lyften bort til at give frivillig Hjælp til Lærere; men efter dette Forslag blive de Kommuner fuldstændig sammenblandede med de Kommuner, som Ingenenting have givet frivillig, som midlertidig Intet have givet, men som have ventet, indtil de ere blevene tvungne, idet de vel have ræsonneret som saa: De, der frivillig have givet, havde staaet sig bedre, naar de ogsaa havde ventet, og den Iver, som de have vist for at fremme Undervisningsvæsenet og hjælpe deres Lærere, har ikke indbragt dem Noget. De ere stillede akkurat, som om de Ingenenting have ydet. Dette er ikke ganske billigt. Noget stort Principspørgsmaal er det ikke; men jeg skal dog anbefale at gjøre denne Forskjel, det vil sige: Lade de Kommuner, som frivillig have støttet deres Lærere, ved Tilskudet beholde den Begunstigelse, som de nu have; Andet er der ikke Tale om. Her er ikke Tale om at indføre noget Nyt, men kun om, at de Kommuner, som have denne Begunstigelse, skulle beholde den. Jeg mener, at man ikke skal tage den fra dem. — Derimod er jeg fuldstændig enig i, at det med Hensyn til de Kommuner, som først ere tvungne af Ministeren til at give til Lærerne og dernæst have faaet Tilskud af Statskassen gjennem Rigsdagens Bevillinger, er meningsløst ikke at regne dem fra, og at lade dem beholde Privilegiet; men med Hensyn til de Kommuner, som i sin Tid handlede frivillig, tror jeg, at det vilde være rigtigere, naar man tog et billigt Hensyn dertil, og derfor lod dem beholde den